

[Formanden.]

1) *Fortsættelse af eneste Behandling af:*

Forslag til Beslutning af Folketinget.

2) *Fortsættelse af tredje Behandling af:*

Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1. April 1927 til 31. Marts 1928.

3) *Fortsættelse af anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden.

Mødet hævet Kl. 3³⁵.

112. Møde.

Mandag den 2. April Kl. 6.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af eneste Behandling af Forslag til Beslutning af Folketinget.

Forhandlingerne genoptoges.

Clausager: Det ærede Medlem Hr. Stauning har forelagt et Forslag til Beslutning af Folketinget, og vi har hørt hans Indledningstale om dette Spørgsmaal. Jeg maa sige, at jeg fandt ikke mange Ord til anbefaling af dette Forslag, derimod var der en lang Række Bemærkninger, der formede sig som et Angreb paa Ministeriet og paa Venstrepartiet. Det er jo ofte saaledes, at en og anden mener, at naar han puster en andens Lys ud, saa brænder hans eget klarere, men det havde ellers været fuldt saa rigtigt, om han havde begrundet Betimegheden og Nyttens af det Forslag, han har stillet. Vi har saa ofte hørt strenge Taler af det ærede Medlem, og jeg maa ogsaa sige, at den Tale, det ærede Medlem holdt nu i Eftermiddags, var meget skrap og meget dømmende overfor Ministeriet og overfor Venstrepartiet. Nu agter jeg ikke at imødegaa den i alle Enkeltheder, men jeg kunde have Lyst til at sige, at det er

egentlig efter min Mening lige haardt nok, at den Mand skal staa op og revse Ministeriet i de stærkeste Toner, fordi Ministeriet har taget det Arbejde op, der skal og maa gøres, den Mand, der i 1926, da Arbejdsløsheden steg uhyggeligt og Erhvervskrisen satte ind, lagde alting saadan til Rette, at han kunde blive styrtet og komme bort fra det Ansvar, han ikke mente at kunne bære, bort fra det Arbejde, som han ikke mente, han kunde staa i Spidsen for, det Arbejde, der ufravigelig var at bringe mere Ligevægt mellem Erhvervenes Udgiftsforhold og deres Indtægtsforhold, det Arbejde, som skal og maa gøres, ligegyldigt, hvem der er ved Roret. Jeg synes ikke, at den Mand egentlig er selvskreven til at staa op og revse det Ministerium, der er gaaet ind paa den Op-gave, som han gik bort fra, formelt styrtet, det er meget sandt, men som han sikkert nok lagde saadan til Rette, at han skulde og maatte tvinges bort derfra. Efter det derpaa fulgte Valg meldte det ærede Medlem sig med hele sit Parti i Ryggen som en uforsonlig Modstander af Ministeriet og dets Program.

Nu maa jeg erkende, at da vi saa kom hen paa Slutningen af denne Samling, tog han Reb i Sejlene og blev en trofast Medarbejder, og jeg maa fremdeles udtale min Anerkendelse af, at det ærede Medlem har søgt at hjælpe visse Spørgsmaal i Land, som truede med at gaa i Stykker, og jeg maa ogsaa udtale min Anerkendelse af, at det ærede Medlem undlod at styrte Ministeriet paa det Tidspunkt, da han kunde have gjort det; paa det Tidspunkt, da det konservative Folkeparti havde trukket en opsadlet Hest frem, da ønskede det ærede Medlem ikke at springe i Sadelen, og det er jo meget behageligt at se paa for os nu, at det ikke er mere nødvendigt at faa det Ministerium styrtet, vi har.

Nu har det ærede Medlem igen meldt sig som en stærk Modstander af Ministeriet og har stillet Forslag til Beslutning, som han mener skal hjælpe os ud over en vanskelig Situation. Jeg sagde før, at det ærede Medlem holdt en streng Tale, men jeg maa sige, at jeg synes ikke, det saglige Indhold stod i Forhold til den Tone, han anlagde; thi Sagen er jo den, at vi i Dag har vedtaget, i alt Fald ved anden Behandling, et Forslag om at nedsætte et erhvervspolitisk Udvalg, der selv og sammen med Ministeriet skal drøfte, hvad der kan være at tage op til Overvejelse for om muligt at forberede en Op-hjælpning af Erhvervslivet, og om hvilket det ærede Medlem sagde følgende — jeg beder undskyldte, hvis jeg ikke har faaet